

יום ד' יג' בסיון תשנ"ז (18 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

מבט"ן' מבנה הערה, שאר קבלתה מלאן בחזק של אלו:

האוקף הספרים לפרש'ג: בראש'ג, נח, אר-אר, וכ'וצא באלה אינה מס'ן. אלא האף אלו כר חכמ' הוצורו כראש'נים כז' שיהא קבוצ' להם לשיטת מה יקראו בעורה בלבד זו ימה בלבד אחר.

לעומת זו האוקף הספרים לפרש'ג אין זה שום מקור ב'שכאל' וניה נחז' הגמורה והמסורה. אל-על-ב' כן, נאצ'ו ילכאל להשמש בתוקף זו מבני הוויכוחים עם הנוצרים לכפ' ע'ינו. הנוצרים יצ'או אה שאלמ'הם בעורה בס'מ'ן התוקף שלהם, והיהודים נאצ'ו להש'ג להם בס'מ'הם.

פיגה שלג הוצורו עם אנוכ' ה' אלוף'ך... ושואלים: מבני מה לא נאמרו הוצורו במבילת העורף? משלו משל - למה הוצורו צומה?

לאחר שנקם במצ'יו, אמר להם: "אמאלך ע'כס". אמרו לו, "כ'אום ע'לג לון למאלך ע'ינו?" מה ע'לה?

בנה להם את היממה, הכנים להם את הנ'ם, ע'לה ר'ים למחמור.

אמר ר'ים, אמאלך ע'כס?

אמרו לו, "כן וכן". כך הפ'ה' הוצ'או ילכאל מחצ'ים. קרד להם את ה'ם. הוצ'ו להם את הנח, הלאה להם את הקאר, (יג'ל' להם את השל'ו, ע'לה ר'ים למחמור עמאלך. אמר להם: "ב'אם אמאלך ע'כס?" אמרו לו, "כן וכן".

יום נעים!